

نویسندگان: میدیا بن یمین (Medea Benjamin) و نیکولاس د ویویس (N.Daves)

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «24-12-2018» .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

نیروهای نظامی را به خانه ببرید، بلکه بمب گذاری را نیز متوقف کنید

Bring the Troops Home, But Also Stop the Bombing

ایالات متحده و متحدانش در این "جنگ علیه تروریسم" 291,880 بمب و موشک را به کشورهای دیگر رها کرده اند

In this "war on terror," the U.S. and its allies have dropped a staggering 291,880 bombs and missiles on other countries

حملات هوایی تحت رهبری ناتو در طول بمب گذاری سال 2011 در لیبی. (عکس: Indy Media)

هما نطور که ملت ما در مورد خواسته های رئیس جمهور **دونالد ترومپ** برای خروج نیروهای آمریکایی از سوریه و افغانستان بحث می کند، در این گفت و گو از جنبه های مهم تر حمله ایالات متحده در خارج از کشور: جنگ های هوایی آن است. اعلام Trump و استعفا ی ژنرال **جیمز ماتیس** با دید یک بحث ملی در مورد دخالت ایالات متحده در درگیری های خارج از کشور را به راه اندازد، اما هیچ ارزیابی بدون درک روشنی از

خشونت هایی که جنگ های هوایی ایالات متحده در « 17 » سال گذشته در بقیه جهان به راه انداخته اند، صورت نگرفته است .

بر اساس محاسبات ما، در این "جنگ با تروریسم"، ایالات متحده و متحدان آن در حدود « 880،291 » بمب و موشک را به کشورهای دیگر رها کرده اند و این تنها تعداد حداقل اعتصابات و حملات هوایی تایید شده است.

هما نظور که ما در نظر می گیریم که این تعداد حملات هوایی و بمب گذاری زیاد است، به یاد باید داشته باشیم که این اعتصابات و حملات هوایی نشان دهنده متوقف ساختن زندگی هایی از افراد و اشخاصی است که مردم از آن رنج می برند، خانواده هایی را که از هم جدا شده اند، خانه ها و زیرساختهای که تخریب شده اند، پول مالیات دهندگان که به هدر رفته است و خشونت ها که تنها باعث خشونت های بیشتر شده است.

پس از جنایات وحشتناک « 11 » سپتامبر « 2001 »، کنگره سریعاً مجوز هرچه گسترده ای را برای استفاده از نیروی نظامی (AUMF) تصویب کرد حال آنکه سه رئیس جمهور ادعا کرده اند که مجوز استفاده از بکار برد نیروی نظامی علیه تروریسم « AUMF » در سال « 2001 » به طور قانونی جنگ های بی پایان را به عنوان پاسخ به جنایات عالمین رخداده « 11 » سپتامبر توجیه کردند، ولی هیچ تفسیر جدی از مجوز هرگز نمی تواند آن را تفسیر کند. آنچه که در واقع می گوید این است:

«به رئیس جمهور مجاز است و یا اجازه میدهد که از تمام نیروهای لازم و مناسب برای آن دسته از کشورها، سازمان ها و یا افرادی که او تعیین می کند حملات تروریستی را که در تاریخ « 11 » سپتامبر « 2001 » برنامه ریزی کرده اند، به پورش اجازه داده اند، به عالمین حمله متعهد شده اند و یا به آنها کمک کرد اند، برای جلوگیری از هرگونه اقدامات تروریستی بین المللی علیه ایالات متحده که توسط چنین ملل، سازمان ها و افراد من بعد صورت میگیرد داخل اقدام شود.»

هما نظور که **بنجامین فرنچس**، دادستان سابق نورنبرگ، یک هفته پس از 11 سپتامبر از طریق رادیو ملی عمومی « NPR » گفت: "هرگز واکنش قانونی برای مجازات افرادی که مسئول انجام اشتباه نیستند، نباید مجازات شوند... ما باید بین آنها بی که به نسبت اشتباه خود مجازات میشوند و آنهایکه دیگران را مجازات میکنند فرق نمایم پس به اینصورت شما که بطور گسترده ای به بمباران افغانستان، پرداختید بگذارید که بگوئیم، شما اگر طالبان را خواستید که از بین ببرید، پس با این بمبارد خود به طور گسترده ای مردم زیادی را به قتل رسانیدید که به آنچه اتفاق افتاده باور نداشتید، که مردمی را از بین بردید که آنها اصلاً از موضوع اطلاعی نداشتند و یا هرگز نمیدانستند

که چه اتفاق رخ داده است .

اکنون بعد از سپری شدن (17) سال تا هنوز جنگها دوام دارد که بسا کشورها ، سازمانها و افراد را به نسبت پرتات بمب ها و موشک ها سربه نیست کردند و مرتکب چنان جنایاتی شدند که جنایات وحشتناک رخداد (11) سپتمبر را از خا طره ها زدودند. و در طول همین (17) سال جنگ و درگیری حد اقل یک موفقیتی ثابت و قابل رویت و یاد دهانی بدست نیا مد بلکه در هفت کشور دیگر نیز آتش جنگ را شعله ور ساختند و در تحت نام ضد شورش و افراطیت با اجرای عملیات های استخباراتی و نظامی کشورها را به سقوط و نابودی سوق دادند و بالای هر کشوری که نظامیان ایالات متحده امریکا یورش بردند در آن کشورها به خشونت و بی ثباتی دامن زدند و هرج و مرج را برقرار ساختند که امروز برای همه قابل دید و رویت است .

لطفا به این نمودار «چارت» نگاهی بیندازید و برای چند لحظه نمونه قابل انعکاس از انبوه تخریبات راکه در اینجا مرقوم گردیده است مشاهده کنید

تعداد بمب ها و موشک های ایالات متحده و متحدان آن از سال 2001 به سایر کشورها رسیده است

Numbers of Bombs & Missiles Dropped on Other Countries by the U.S. & Its Allies Since 2001

	Iraq (& Syria*)	Afghanistan	Other Countries**
2001	214	17,500	
2002	252	6,500	1+ (Y)
2003	29,200		
2004	285	86	1 (Pk)
2005	404	176	3 (Pk)
2006	310	2,644	7,002 (Le,Pk)
2007	1,708	5,198	9 (Pk,S)
2008	915	5,215	40 (Pk,S)
2009	119	4,163	5,557 (Pk,Pl,Y)
2010	18	5,100	130 (Pk,Y)
2011	2	5,411	7,789 (Li,Pk,S,Y)
2012		4,083	93 (Pk,S,Y)
2013		2,758	51 (Pk,S,Y)
2014	6,292*	2,365	5,048 (Pk,Pl,S,Y)
2015	28,696*	947	10,978 (Pk,S,Y)

2016	30,743*	1,337	13,625 (Li,Pk,S,Y)
2017	39,577*	4,361	15,179 (Li,Pk,S,Y)
2018	5,075*	5,982	8,738 (Pk,S,Y)
TOTAL	143,810*	73,826	74,244
GRAND TOTAL	291,880		

این ارقام بالا ارقامی حد اقل مطلق است که از مراکز قوت های نیروهای هوایی ایالات متحده مستقر در افغانستان ، عراق و سوریه بدست آمده است و در کنار آن اداره ژورنالیزم پژوهشی داد های از حملات هوایی هواپیماهای بدون سرنشین ایالات متحده امریکا را در پاکستان ، سومالی ، و یمن و در کنار آن تهاجم نیروهای هوایی عربستان سعودی بالای یمن را نیز مرقوم کرده اند ، باید خاطر نشان ساخت که این ارقام برای افغانستان عراق و سوریه در ماه اکتوبر و برای یمن در ماه نومبر سال (2018) تدوین و تنظیم گردیده ولی برای کشورهای دیگر تا هنوز ارقام که باید ارایه شود تکمیل نشده است . در چارت بالا یک دسته از حملات نیروهای هوایی ایالات متحده یاد نشده است و یا به اصطلاح از قلم مانده است که به این صورت میتوان گفت که حملات هوایی نیروهای امریکایی بیشتر تراز آنچه که در چارت ذکر شده است میباشد که ما این حملات را ذیلاً به معرفی میگیریم :

* حملات ویا هجوم توسط هلیکوپترها : مجله تایمز ارتش در ماه فبروی سال (2016) مقاله ای را بدست نشر سپرد و در آن مقاله تذکر داد که امار و ارقام به ارتباط حملات مرگبار نیروهای هوایی امریکا نادرست و اشتباه است ، چونکه ارقام مرگ و میر هزاران نفر در گذارش ویا در چارت گذارش ویا درج نشده است و آن اینکه بزرگترین ستون ویا کولاب حملات هوایی توسط هلیکوپترها در راپور فشرده داخل نشده است ، یک منبع ارتش امریکا در افغانستان به نویسندگان گفت : که هلیکوپترها (456) حملات هوایی غیرمجاز را در افغانستان در طول سال (2016) انجام داده است این نویسندگان توضیح دادند که گذارش های غیرقانونی از حملات توسط هلیکوپترها در سراسر جنگ های پس از رخداد (9/11) که صورت گرفته است تا هنوز که هنوز است آنها بصورت واقعی نمیدانند که چند موشک در (456) حملات توسط هلیکوپترها طی سال (2016) در افغانستان بکار رفته است .

* جنگنده های AC-130: حملات هوایی که پزشکان بدون مرز را در کندوز، افغانستان در سال 2015 نابود کرد، با بمب یا موشکی انجام نشده است ، اما توسط یک موشک (Cabal) کابلی لاکهید بوئینگ AC-130 انجام شد. این دستگاه های تخریب جمعی ، معمولاً توسط نیروهای عملیاتی ویژه نیروی هوایی ایالات متحده، توسط یک هواپیمای

جنگنده بی طراحی شده است تا هدف را در روی زمین توسط خمپاره ها و آتش توپ بزنند، تا زمانی که آنها یعنی اهداف مطمح نظر کاملا تخریب شوند. ایالات متحده از این ابزار ویا از این وسیله جنگ (AC-130s) در افغانستان، عراق، لیبی، سومالی و سوریه استفاده کرده است .

* حملات متکرر توام با پرتاب بمب ها : اجراءت فشرده ویا در جزوه گزارش دهی نیروهای هوایی ایالات متحده برای سالها (2004) و(2007) داشته های را که باید به آن عطف توجه کرد شامل ویا توام با پرتاب مهمات ووسایل جنگی بود .... نه شامل توپ های (20) و(30) ملی متری و موشک ها اما توپ های (30) ملی متری نوع (A-10 worthogs) و دیگر هواپیماها برای حملات در روی زمین ، سلاح های قدرتمندی اند که در ابتدا برای تخریب تانکهای ساخت شوروی طراحی شده اند واین سلاح ها آتش را با پرتاب (65) مرمی ویا خمپاره در فی سانیه در هدف ضربه میزند و میتواند که یک منطقه ویا یک ساحه وسیع را با آتش سوزی مرگبار و بینظیر بپوشاند . اما این نوع سلاح ها در جزوه ویا در گزارش منتشره فشرده ای نیروهای هوایی ایالات متحده بدست نشر سپرده نمیشود .

* یمن : لونا کریگ (Lona Craig) روزنامه نگار که از سالهای طولانی رویداد های یمن را گزارش میدهد کسی است که او پروژه توسعهی جوانان (YDP) را مدیریت میکند ، او در یک نشست خبری بما گفت که او نمیداند که به تعداد ویا به چه اندازه حملات هوایی واقعی نیروهای هوایی امریکا توام با پرتاب به چه تعداد بمب ها در هر حمله هوایی در یمن صورت میگیرد اما آنچه که در داده های برنامه توسعهی جوانان یمن انعکاس داده شده است ای حملات را حد اقل گزارش داده اند درحالیکه تعداد حملات هوایی نیروهای هوایی امریکا در یمن نسبت به داده های توسط (YDP) بمراتب بیش و بیشتر است . * امریکا و متحدان آن همچو حملات هوایی شان را در تحت عنوان ضد شورشیان در غرب افریقا و در سایر نقاط جهان انجام میدهند .

مردم ایالات متحده به زودی از اشتیاق خود برای فرستادن پسران و دختران خود برای مبارزه و مرگ در تمام این جنگ ها رهایی یافتند یعنی که میل و اشتیاق خود را در فرستادن پسران شان به جنگ ها کاستند . بنابراین، مانند نیکسون با ویتنام، رهبران ما به بمباران، بمبگذاری و بمبگذاری بیشتر بازگشتند یعنی که بمب گذاری را ترجیح دادند ، و درکنار آن پذیرفتند که به اعزام کمی از نیروهای عملیات ویژه ایالات متحده و تعداد بیشتری از پروکسی های خارجی (جنگ های نیابتی) را سازمان دهند تا که بیشترین تلاش واقعی را در زمین انجام دهند .

دشمنان ما، ما را بزدل می دانند، مخصوصاً وقتی که ما از راه دور با استفاده از ریموت کنترل هواپیماهای بدون سرنشین رارهنمایی به پرتاب بمب میکنیم، اما مهمتر از همه، ما به عنوان احمق های متکبر رفتار می کنیم. کشور ما به عنوان یک مهاجم و یک گاو و در یک فروشگاه چین در یک لحظه بحرانی در تاریخ عمل می کند زمانی که نه ما، و نه بقیه جهان، نمی توانند چنین رفتار خطرناک و بی ثبات کننده ای را از قدرت امپراتوری پر قدرت نظا می و تنها جمعی تامین کنند.

بعد از آن که با بمب گذاری، و آتش توپخانه والترلی منجر به ویران کردن دو شهر بزرگ در سال (2017)، موصل در عراق و رقه در سوریه شد، ایالات متحده و متحدان آن، در سال (2018) حملات هوایی کمتری را انجام دادند، اما تعداد حملات هوایی شان را در افغانستان افزایش دادند.

ما در سال «2019» با طرح های جدید برای کاهش دخالت نظامی ایالات متحده در خارج از کشور می رویم یا که میخواهیم کمتر دخالت کنیم چنانچه که در یمن نباید دخالت کرد، این ابتکار نتیجه فشار عظیم مردم بر کنگره است و با مخالفت با ادامه حمایت ترومپ از تجا وز عربستان در یمن انجام می شود. واما در مورد سوریه و افغانستان، آنها میتوان اراده از خود ترومپ دانست، که توام با حمایت گسترده از مردم شد، اما این اراده با مخالفت دو جانبه از کنگره و نخبگان مواجهه شد.

کسانی که بخشی از توافق ویا از اجماع جنگ دوطرف یا جنگ جنگ دو طرفه هستند، باید که در مورد آگاهی عمومی در حال رشد از خستگی مرگبار ایالات متحده در جنگ های خارجی تجدید نظر کنند. یک نظرسنجی که توسط کمیته برای سیاست خارجی مسئول انجام شد "یک جمعیت رای دهندگان ملی عمدتاً از عملی بودن یا منافع مداخله نظامی در خارج از کشور شکایت داشتند." دونالد ترامپ به نظر می رسد که این ناسپاسی عمومی را برای جنگ بی پایان به ارمان بیاورد، اما نباید او را با کم کردن حضور نیروهای ایالات متحده، بلکه با ادامه دادن ودر بعضی موارد، به افزایش جنگ های ویرانگر هوایی است.

یک قطعنامه سالم برای ایالات متحده برای پایان دادن به جنگهایی که ما در طی «17» سال گذشته درگیر آن بوده ایم آنر متوقف می کنیم و مطمئن هستیم که ما دیگر اجازه نمی دهیم جنبش نظامی مشابهی که ما را به این غم و اندوه دچار ساخته است ویا بر ما تحمیل شده است به جنگ های جدید در کره شمالی، ایران، ونزوئلا و یا کشورهای دیگر پردازیم. بله، بگذارید نیروها رابه خانه ببریم، اما بگذارید بمب گذاری را نیز متوقف کنیم. حمایت از جانبداری در برابر دولت ترامپ و کنگره جدید توسط

آمریکایی های صلح آمیزاگر ما برای حامی تحقق این قطعنامه باشیم، بسیار مهم خواهد بود
----- **با تقدیم سلامها «2018-12-31»**